

Народная Газета

ФАКС

ПАЗІЦЫЯ

Дык што ён думае, наш народ?

Амерыканская модель для Беларусі

Интересные перспективы для нашей экономики открывает прошедшая в пятницу встреча Председателя Верховного Совета Республики Беларусь Станислава Шушкевича с представителями деловых кругов США во главе с директором "Стенфорд РБ Интернэшнл Корпорейшн" Вильямом Бекером.

Состоялся обмен мнениями по осуществлению совместного проекта НПО Центр/технопарк. Станислав Шушкевич подчеркнул, что мнение о неблагоприятном характере законодательства в Беларуси для такого рода проектов не совсем соответствует действительности.

Американцы желают создать в Беларуси модель прироста предприятия и данный проект рассматривают как пионерский. Он позволит создать 200 тысяч рабочих мест. Практически впервые в таких масштабах осуществляется процесс государственного перехода от государственной собственности к частной.

Лариса КЛЮЧНИКОВА.

Дождались ультиматума?

Только так можно расценить поступившую вчера в Национальный банк Беларуси правительственную телеграмму из Российской Федерации.

А суть ее такова. До 1 июля белорусы обязаны принять окончательное решение или они лишаются права собственности и в течение 30 дней должны вывести валюту из страны.

О решении России расставить все точки над "Т" свидетельствует ультимативный тон самой телеграммы. Похоже, что отступать некуда и придется белорусам решать, в каком государстве они хотят жить.

Александр МАКОВСКИЙ.

В лес ни ногой!

Гомельский облспоконм принял решение о дополнительных мерах противопожарной защиты лесов. Отныне до особого распоряжения население запрещается заходить и заезжать в лес.

Всяк туда входящий рискует подвергнуться штрафу в размере минимальной заработной платы, а должностное лицо — до трех минимальных зарплат.

Анатолий ЛИПСКИЙ.

Финансово-инвестиционная компания "LOBBY" Ltd. приобретает

российские рубли

Наш телефон в Минске: (0172) 39-57-48 в Москве: (095) 215-83-13

Выпуск подготовлен по сообщениям корреспондентов "Народной газеты" агентства ИТАР-ТАСС, Белинформ, БелаПАН и РИД.

Вкратце

Вчера прошла республиканская конференция по организации и осуществлению прокурорского надзора при разгосударствлении и приватизации, на которой присутствовал и выступил с речью С.С. Шушкевич.

Отчет о конференции будет опубликован в ближайших номерах нашей газеты.

Вчера в Вене состоялось торжественное открытие Всемирной конференции по правам человека.

В проводимой под эгидой ООН конференции участвуют министры иностранных дел, лауреаты Нобелевской премии мира, представители неправительственных национальных и региональных правозащитных организаций.

"Выйти на улицы и протестовать против новой колонизации Сомали" призвал вчера жителей столицы Могадисхо лидер крупной сомалийской группировки Мохамед Фарах Айдид.

В окружении своих ближайших соратников он объехал утром те районы города, которые подверглись минувшей ночью ракетно-бомбовому удару американских истребителей и вертолетов.

Рисунок Олега ПОПОВА

Контрабандисты шлангом прикинулись

Контрабандисты Венгрии в Сербии, судя по всему, не без оснований считают, что введенные ООН экономические санкции в отношении "малой Югославии" приграничному бизнесу не помеха.

Венгерские дорожные рабочие, очищавшие территорию около контрольно-пропускного пункта Морахалом на венгеро-сербской границе, обнаружили зарытый в землю резиновый шланг.

Расследование показало, что контрабандисты создали своеобразный "трубопровод", соединивший два хутора — сербский и венгерский. По этой "связующей нити" через границу из Венгрии в Сербии поступало дефицитное из-за санкций для Югославии горючее.

Сергей ЖИРНИХИН.

Изменений не предвидится?

Состоялись матчи 33-го тура Национального чемпионата Беларуси по футболу.

Вот их результаты: "Динамо" (Бр) — "Неман" — 1:2, "Днепр" — "КИМ" — 1:3, "Торпедо" (Мн) — "Торпедо" (Мг) — 2:0, "Беларусь" — "Ведрич" — 0:0, "Гомсельмаш" — "Молодечно" — 0:0, "Локомотив" — "Динамо" (Мн) — 2:4, "Строитель" — "Шахтер" — 0:0, "Торпедо" (Жд) — "Обуховик" — 0:1.

Положение команд после 33-го тура	И	В	Н	П	М	О
Динамо (Мн)	31	25	5	1	85-23	55
КИМ	31	17	11	3	51-21	45
Беларусь	31	19	6	6	52-23	44
Неман	31	17	9	5	35-27	43
Днепр	31	16	7	8	51-32	39
Фандок	31	15	9	7	36-19	39
Динамо (Бр)	31	12	9	10	31-29	33
Торпедо (Мг)	31	9	13	9	33-29	31
Торпедо (Мн)	31	10	10	11	28-31	30
Гомсельмаш	31	9	8	14	22-37	26
Шахтер	31	8	10	13	18-32	26
Локомотив	31	7	11	13	27-38	25
Молодечно	32	7	10	15	34-40	24
Строитель	31	7	8	16	20-41	22
Ведрич	31	7	7	17	28-56	21
Обуховик	31	4	9	18	15-41	17
Торпедо (Жд)	31	2	4	25	17-64	8

- Организация
- РЕАЛИЗУЕТ новые а/м "Москвич"-2141, ИЖ-2715;
- МЕНЯЕТ новый а/м ВАЗ или "Москвич" любой модификации на новый а/м МАЗ-5551 или КУПИТ;
- СРОЧНО ОПЛАТИТ счета в России за оплату счетов в Беларусь.

Тел. в Минске 30-35-69.

Выпуск подготовлен по сообщениям корреспондентов "Народной газеты" агентства ИТАР-ТАСС, Белинформ, БелаПАН и РИД.

Хроника

Сустрэча прэм'ераў

11 чэрвеня кіраўнік урада Рэспублікі Беларусь Вячаслаў Кебіч сустрэўся ў прыгранічнай з Літвой беларускай вёсцы Гервяты Астравецкага раёна з прэм'ер-міністрам Літвы Юрайс Адолюсасам Шляжэвічусам.

Пасля кароткай гутаркі за зачыненым дварэма кіраўнікі урада паведамілі журналістам, што па некаторых важных пытаннях ім ужо удалося дага-

варыцца. У прыватнасці, Вячаслаў Кебіч сказаў, што Беларусь у бліжэйшы час выплаціць Літве воем з дванаццаці мільярдў рублёў запозычанасці за пастаўленаму нам з гэтай краіны электраэнергію. Ён таксама выказаў упэўненасць у тым, што Беларусь у хуткім часе зможа выкарыстоўваць літоўскія марскія порты.

Аляксандр ЛІМАНОЎСКІ, Белінформ.

І палітыкі, і многія дзяржаўныя дзеячы, аргументуючы сваю пазіцыю, часта гавораць: "Так думае большасць беларускага народа!" Але на чым часцей за ўсё грунтуецца такая упэўненасць? На размовах са знаёмымі? На выніках сустрэч з выбарчыкамі, грамадскаму гарадоў і вёсак?

Цяжка сказаць, бо "думка народа" вельмі часта прыкрываюцца супрацьлеглыя выказванні і прапановы. Вось і ў выпадку з магчымым уступленнем Беларусі ў сістэму калектыўнай бяспекі і прыхільнікі, і праціўнікі такога кроку зноў спасылаюцца на галас народа, прыводзяць вынікі розных сацыялагічных даследаванняў. І атрымліваецца, што ў адных сацыялагістаў народ Беларусі ўсімі рукамі за ваенны саюз, у другіх — супраць.

Дык што ж ён сапраўды думае, наш народ? Сёння мы прадастаўляем магчымасць выказацца прастым людзям Беларусі, тым самым, на каго спасылаюцца нашы палітыкі. Шчыра прызнаюся, вельмі цяжка было выбраць з вялікай колькасці допісаў тыя, якія сёння мы друкуем у нашай газеце. Мые не кропелькі не цікавіла, хто аўтар таго ці іншага ліста, я стараўся выкарыстаць тых, у якіх гучалі новыя аргументы. Бо якая карысць зноў паўтараць тое, што ўжо ўсе ведаюць?

Таму я прашу прабачэння ў аўтараў, лісты якіх мы змяшчаем не змалгі. Але хачу назваць іх, кажучы, пайменна. Гэта

Ядвіга Станіславаўна КІСЛІЦКАЯ з Валожынскага раёна, Ігар Нікадзімавіч ПРОТАС з Гродна, Валентіна Аляксандраўна ПАЛІШУК з Мінска, Лявон БЯДУЛЯ з Дзятлаўскага раёна, А.Е.АУРАМЕНКА з горада Буда-Кашалёва, сям'я

ЛЕБЕДЗЕВЫХ з Мінска, Мінская абласная ўстанова канферэнцыя АДПБ, А.А.СЦЕПАНЮК з Мінскага раёна, Н.П.ПАРХОМІК, В.П.ПАРЧАК, Л.З.ДАВІДОВІЧ і іншыя (усяго 12 подпісаў) з Івацэвіч, сям'я ШАБЛІЦКІХ з Клецкага раёна, Г.Г.ТАРАСЕВІЧ з Гродна, Волга Канстанцінаўна і Мікалай Давідавіч ПУКАЛЫ з Пінска, Цімафей АЛЯКСЕЕВІЧ з Гомеля, Людміла Леанідаўна АЛЯКСЕЕВІЧ з Гомеля, арганізатар грамадска-палітычнага аб'яднання "Літ Кастуся КАЛІНОУСКАГА з Гродна (109 подпісаў), К.Р.КУЛАГА з Воранаўскага раёна, Мікала ШУТ з Баранавіч, Юры Іванавіч КЛІНЦОУ з Гомеля, сям'я ІУЛЕВЫХ, МАЛАШКА, ПАДВІЦКІХ з Мінска, Адам ГУРЫНОВІЧ са Старобіна, Ніна Аляксееўна БРАТЧЭНІЯ з Мінска, Васіль ІГНАЦЕНКА з г.л. Рубы, Б.В.САМСОНАУ з Рагачова, І.Ф.МАЧУЛЬСКІ з Глыбокага, І.І.ВІНІЧЭНКА і яшчэ 38 жыхароў вёскі Чырвоны Бераг Жлобінскага раёна, М.КАБАЧУСКІ з Оршы, ветэран пагранічных войск Канстанцін ЗУБІК з Лахваўскага раёна, сям'я ВАЛАСКОЎА з Ганцавіч, рабочыя Беларускага металургічнага заводу з Жлобіна, Н.Н.НАВАЧУК з Мінска, Ф.Т.СМАЛОЎ з Мінска, У.Б.МЕЛЬНІК са Старых Дарог, былы камандзір партызанскага атрада, інвалід В.В.ІІ групы Уладзімір Мікітавіч ПРЫГОДЗІЧ з Пінска, Ляўроніч Сямёнавіч ЖАЛЕЗНЯКОЎ з Гомеля, Мікала СІЛАУЯНАЎ з Беларускага, М.О.КАПЦЮК з Мёрскага раёна, Хрысціянская злучнасць "Курапаты" з Мінска, Б.В.ДАВІДОВІЧ са Старадарожскага раёна, Іван Давідавіч Сакута з Баранавіцкага раёна, Антон Іванавіч ЛІПЕНЬ з Мінскага раёна, Вячаслаў СВІЗУНОЎ з Клічэўскага раёна, А.І.КАЗАЧКОЎ з Гомеля, старшыня аб'яднання "Полісе" з

Пінска К.УДАВІДЧЫК, Уладзімір Паўлавіч ЦЫБУЛЬСКІ з г.л.Узда, Мікаіл Іванавіч САДОУСКІ з Бялыніч, А.ВІНІТОУСКІ з Баранавіч, Леанід Іванавіч НОВІКАЎ з Брэста, Мікала Жук з Наваполацка, С.В.ГАУРЫЛЮК з Брэста, Віктар ЛАТУШКА з Мінска, народны дэпутат Добрушскага гарсавета Уладзімір БАРОДЗІН, І.С.РАТКЕВІЧ з Гродна, Мікаіл Антонавіч ВАСІЛЕЦ з Жыткавіцкага раёна, Мікалай Іванавіч СЕЛЮЖЫЦКІ з Жабінкі, А.А.СЦЕПАНЮК з Мінскага раёна.

Усе вышэйназваныя аўтары выказаліся супраць уступлення Беларусі ў сістэму калектыўнай бяспекі. І толькі чатыры лісты атрымала рэдакцыя "Народнай газеты", аўтары якіх падтрымлівалі ініцыятыву прэм'ер-міністра наконт падпісання дагавора аб калектыўнай бяспцы. Але, каб народныя дэпутаты, якія выступаюць за ўваходжанне Беларусі ў сістэму калектыўнай бяспекі, не палічылі наш выпуск тэндэцыйным, тры з іх мы вырашылі змясціць у сённяшняй падборцы. Кожны чалавек мае права выказацца, і асабліва падрэбна яму гэта права, калі ён застаецца ў меншасці.

Дык што ён думае, наш народ? Чытайце падборку, а калі не верыце, што прапарцыя пісьмаў нашых чытачоў, якія выступаюць "за" і "супраць" уступлення Беларусі ў сістэму калектыўнай бяспекі менавіта такая, то ў гэтым мы пераканаемся, калі зойдзецца ў рэдакцыю паштоўны пакет N 270 і пазнаёмімся з поштай асабіста. Дзякуй "Народнай газеце" для ўсіх адчыненых...

Сяргей ПЛЫТКЕВІЧ, палітычны аглядальнік "Народнай газеты".

Паслухайце мяне

...Калі ўрокаў гісторыі мапа?

Я, як радавы беларускі абыяцель, хачу выказаць сваё меркаванне аб ініцыятыве Старшыні Саўміна Беларусі і прынятым большасцю Вярхоўнага Савета рашэнні заключыць з Расіяй (і некаторымі іншымі дзяржавамі СНД) эканамічны і ваенны саюз.

Перш-наперш, насцярожвала тое, што ініцыятарам гэтага саюзу стаў Саўмін Беларусі, той самы Саўмін, які за часы свайго існавання ні ў чым сябе не праявіў.

Па-другое, калі і Расія і Беларусь сталі на шлях рэальнай эканаміі, дык якая зможа ўрад Расіі прымушваць свае прадпрыемствы прадаваць Беларусі ці беларускім прадпрыемствам тавары ці сыравіну танней, чым яны маглі б прадаваць іх, напрыклад, Літве?

На сённяшні дзень становіцца ўсё відавочна, што пры разліках за прадукцыю ці сыравіну паміж прадпрыемствамі ўсё дзяржаў і днём будуць уставаўляцца сувесныя і падаўжаны адны дзяржаваў рабшчэ другім не будуць.

Але, не маючы ніякага стратэгічнага плана вываду нашай эканомікі з тупіка, Саўмін халапецца за саломіну і, разлічваючы на нейкую расійскую ін'екцыю ў эканоміку Беларусі, гатоў аддаць ёй у абмен за гэта наш суверэнітэт.

Па-трэцяе, калі зазірнуць у гісторыю, то што даў Беларусі саюз (калі можна так сказаць) з царскай Расіяй, а потым з савецкай Расіяй? Украіна, напрыклад, ад таго саюзу з Расіяй атрымала, дзякуючы расійскай зброі, мабыць, каля 1/3 сваёй тэрыторыі. А за тое, што Беларусь на працягу 200 гадоў пастаўляла ў расійскую армію сваё гарматнае мяса для памярэння Расійскай імперыі, Масква аддавала тым, што адабрала ў Беларусь 1/3 тэрыторыі і выкарыстоўвала яе як разменную манету ў палітычных таргах з Польшчай і Літвой, ды і сябе не пакрыўдзіла, прылучыўшы Смаленскую

зобласць. Хіба гэтага ўрока гісторыі на сённяшні дзень для Беларусі мала?

Па-чацвёртае, то нам патражае сёння, чаму нам так стаў патрэбны гэты саюз? Патрожа, як правіла, выходзіць ад суседніх дзяржаў. У нас пільва суседзяў: Расія, Украіна, Польшча, Літва і Латвія. Ад якой з гэтых пільва краін хутчэй за ўсё мы можам чакаць пагрозы і дзея чаму мы ўвогуле ўтрымліваем сваё даволі вялікае войска? Літва і Латвія аддадуцца. Застаюцца Расія, Украіна і Польшча. І гэтую пагрозу з боку трох дзяржаў я падзяліў бы, улічваючы многія фактары гістарычнага, дэмаграфічнага, ваеннага, культурнага і іншага характару такім чынам: Расія — 70%, Польшча — 20%, Украіна — 10%.

Дык вось, атрымліваецца, што калі гаварыць аб ваенным саюзе Беларусі, то трэба яшчэ добра падумаць, з кім і супраць каго нам неабходна сёння заключыць такі саюз.

Патэнтна. Які ж адносіны збіраюцца будаваць наш Саўмін і абрусела-кампартыйная большасць Вярхоўнага Савета з астатнімі суседзямі, заключачым ваенны саюз з Расіяй?

Як будучы глядзець пасля гэтага на Беларусь на Украіне, у Польшчы, у Літве і Латвіі, ды і ў іншых краінах? Як на незалежную нейтральную дзяржаву ці як на мілітарызаваны дамінён Расіі, з тэрыторыя якога будзе выходзіць пагроза іх незалежнасці?

І шчыра цікава было паслухаць аргументы тых нашых міністраў за ўступленне Беларусі ў ваенны саюз з Расіяй. Калі сказаць вольна каротка, то ні адзін з іх не вытрымаў экзамену на грамадзянскае мужнасць і нацыянальны патрыятызм.

Іх выступленні былі па прыкладу "чэго изволите, господни начальники?"

Іван МАЛЫШКА.

г. Слуцк.

Адкрыты ліст да большасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь

Рэанімаваць імперыю?

Спадары дэпутаты! Нягледзячы на расшчупае пратэсты грамадскасці і здаровы сэнс, вы вырашылі далучыць нашу Бацькаўшчыну да ваіскавага хаўрусу з Расіяй.

Каб захаваць сваю ўладу над нашым шматнацыянальным народам, вы ініцыявалі рэанімаваць і адраджаць імперыю. Дзесяць гадоў вы гатовы скасаваць нейтралітэт Беларусі, уключыўшы яе ў арбіту ваенных падзей, што адбываюцца на межах Расіі і Польшчы, за расійскую нафту крываю беларускіх сям'яў. Вы па-адраджэнню хочаце спыніць працэсы аднаўлення незалежнай беларускай дзяржавы, адраджэння нацыянальнай свядомасці, культуры і мовы беларусаў, нашага імкнення да сапраўднай волі.

Спадары! Спыніце сваю антынародную марыянэтную прарасійскую палітыку! Ведаеце Беларусь не стане зноўку калоніяй Расіі! Есць каму барацься, як і родную маці.

Калі ж вы і далей будзеце ісці шляхам здрады, сучаснікі і нашчадкі, усе сумленныя людзі праклянуць вашы імёны!

Сябры суполкі БНФ "Адраджэнне" і прыхільнікі БНФ горада Масквы:

Ігар ПАЎЛОУСКІ, палкоўнік запаса; Генадзь ЛЕХ, кандыдат тэхнічных навук; Ніна КАЛЯДА, настаўніца; Алякс БУКА, студэнт; Ганна БУКА, студэнтка; Алякс КАЛЯДА, інжынер; Лявон ЦАПЕЛЬНІКАЎ, кандыдат тэхнічных навук; Уладзімір АКУЛІЧ-КАЗАРЫН, кандыдат тэхнічных навук; Мікала КАРАЛЁВ, кандыдат тэхнічных навук; Святлана ДОЛЫК, хатняя гаспадыня; Уладзімір ШЛАПАК, студэнт; Васіль АСТАПОВІЧ, палкоўнік запаса; Людміла АРЛОВА, навуковы супрацоўнік; Віктар ІВАНОВ, настаўнік; Мікала КАСЬЯНЧЫК, чыгуначнік; Віталь ВАЛЮЖЭНЧІК, прадпрымальнік; Андрэй ЖЫЛКІН, прадпрымальнік; Віктар КАЧЭРГІН, дацэнт, кандыдат тэхнічных навук; Зміцер САЛАНОВІЧ, прадпрымальнік.

Радкі з пісьмаў

"Народная газета" надрукавала вынікі пайменнага галасавання аб уступленні Беларусі ў сістэму калектыўнай бяспекі. Я вельмі вам удзячны за гэта. І зусім не разумею пазіцыю некаторых жанчын — дэпутатаў Вярхоўнага Савета. Так, дэпутаткі Крышчэвіч Уляна, Самусевіч Раіса і Анненка Таццяна галасавалі "за" — гэта значыць, што яны за далейшае развіццё добрых вясёл за тое, што гэтыя расходы класіфікацыя на плечы працоўных, іх не турбуе. А калі ж ваенна-прамысловы комплекс трэба трымаць на плячах, ды яшчэ і армію такую вялікую вавалі таксама на гэтых плечы. У Падобнай Амерыцы ёсць такая краіна Коста-Рыка, дык яна зусім не мае арміі і яе ніхто дагэтуль не захапіў. А нашы ваенныя ўсё спрачаюцца нас нейкай пагрозай, а самі ўсё больш цягнуць грошай з небажатага дзяржаўнага бюджэту...

З павагай Рыгор РАБЯНОК, інвалід Вялікай Айчыннай вайны.

Пытанне рубам

Назаг у саюз непарушны?

Гэтыя два дні, безумоўна, уводзіць у гісторыю Беларусі. Уводзіць як яе чорныя старонкі. Адбываецца ўнікальная з'ява ў гісторыі Краіны, якая скінута з сябе імперскай саюзнай ланцугі і стала незалежнай, праз пару гадоў дабравольна хоча адмовіцца ад свайго незалежнасці і просіцца назад у імперыю. Менавіта гэтага прагнучы тая 188 дэпутатаў, якія, за магчымасці захаваць свае месцы, прыносяць у ахвяру суверэнітэт Беларусі. Гэта не перабольшанне, бо пасля эканамічнага і ваеннага саюзу застаецца толькі адзін крок да саюзу палітычнага. Урок перадаваецца гісторыі прыбалтыйскіх рэспублік гэта паўтараюцца. Праўда, для гэтых краін калектыўная бяспека была інавацыя з боку Савецкага Саюза пад пагрозай ваеннага ўмяшання. А вось што патражае нашаму ўраду і парламенту? Латвія? Літва? Украіна?

Гучаць па радзе знаёмыя галасы. Дэпутаты ад апазіцыі і яшчэ некалькі заклікаючых лясам Беларусі парламентарнаў спрабавалі фактамі і лічбамі пераканаць астатніх у тым, што адбываецца сур'ёзнае парушэнне асновы незалежнасці нашай дзяржавы. Хіба можна яна быць адначасова

ва нейтральнай і членам ваеннага саюзу? Чалавечы розум сцярджае, што такое не магчыма. А вось саюзнай эксперты лічыць, што адно другому не перакрыж. Іш маглі гэтыя дарадцы вынесці іншае рашэнне, чым тое, якое было неабходна ўраду? Гэта ж адна камаанда, у якой ёсць і свой трэнер, і начальнік, і капітан, і нарэшце, проста ігракі-пешкі.

Наменклатурная большасць парламента выглядае спакойнай. У яе руках знаходзіцца самая надзейная на гэты час зброя — кнопкі. За тры гады ад многіх з гэтых "кнопачных" дэпутатаў іх выбарчыя чыкі не пачулі ні слова. Але менавіта яны, "маўклівыя героі", плануецца свае жыццё. Рэфэрэндум захацелі? Канстытуцыя? Дружыны наіск на кнопкі — і няма ў нас ні рэфэрэндуму, ні Канстытуцыі. Ім усё гэта не патрэбна, абдымаюцца і мя.

Гучаць па радзе знаёмыя галасы. Выступленні міністраў абароны і дзяржаўнай бяспекі можна не каментаваць. Пра тое, што яны гаварылі, мы ўжо колькі разоў запар дзякуючы нашаму класнаму тэлебачанню чулі ад уладаў чыноўнікаў, дырэктараў буйных заводаў, ветэранаў. А вось ад выступлення

міністра замежных спраў сп. Краўчанкі некаторыя свядомыя беларусы чакалі іншага. Каму ж, як не яму, даць пра ўзаемаадносіны міжнароднага аўтарытэту нейтральнай і нейтральнай Беларусі? Наўня, хіба ж можна было дэлегацыя гэтага размыкаваць сваім міністэрскім партфелем? Выступленне Краўчанкі яскрава паказала, што, як бы прыгожа чалавек не размаўляў, у якую б нацыянальную вопратку ні апранаўся, яго наменклатурнае мінулае рана ці позна высветліцца. А вось выступіла дэпутат Сарокін — той самы, хто энжываў нашы нацыянальныя сімвалы. У любой па-сапраўдному дэмакратычнай і прававой краіне ён бы па меншай меры пазбавіўся свайго парламентарнага мандата. Эрэнты, у такой краіне падобных дэпутатаў і не можа быць

ПА ЗІЦЫЯ

Дык што ён гудмае, наш народ?

Слова настаўнікаў

Мы падтрымліваем Вас, Станіслаў Станіслававіч

Большасцю жыхароў нашай рэспублікі з задавальненнем было ўспрынята рашэнне іе парламента аб суверэнітэце і асабліва нейтралітэце ў ваенных адносінах. Мы верылі ў светлы час, калі гэтае рашэнне будзе палкам выканана. Але час мяняе людзей і асабліва парламенцкую большасць.

І сёння мы апануліся перад страшэннай пагрозай, перад уцягненнем у ваенна-палітычны саюз.

Усе настаўніцкія школы, тэхнічны персанал з надзеяй і хваляванням сачылі за ходам абмеркавання не ўнесенага нават у парадак дня нечарговай сесіі пытання "Аб заключэнні дагавора аб калектыўнай бяспецы". І калі на табло з'явілася лічба 188 — "за", наш надзея абарвалася.

Да глыбіні душы кранулі нас вынікі галасавання, хоць, калі гаварыць шчыра, дык гэта і павінны былі чакаць. Рэспубліка зноў уцягваецца ў далейшую гонку ўзбраенняў і

далучаецца да агню ваіны, які пашырае свае межы з кожным днём. Чаму група палітыкаў вырашае за ўвесь народ? Хто нам пагражае? Чаму нашы дзеці павінны будучы абараняць інтарэсы палітыкаў у "грабчых" кропках? Мабыць, тая парламенцкая большасць заблылася, з якім болей і трываючы выпраўлялі сваіх хлопцаў у войска прастыя жыхары Беларусі, калі палаў пажар у Афганістане, а магчыма, ніхто з іх гэтага і не адчуў. Для яе "соцыялістычны патрыятызм" быў вышэй за жыццё людзей.

Мы верым сёння словам кіраўніка ўрада, які запэўніў беларускі народ у тым, што ні адін беларускі хлопец не будзе накіраваны для праходжання службы ў войска за межамі рэспублікі без згоды на тое парламента. Але шчыра больш верым у тое, што сённяшні парламент, не задумваючыся аб выніках, гэтую згоду даць па першаму патрабаванню Кебіча. Мы, працоўныя калектывы Жаравіцкай сярэдняй школы Ляхавіцкага раёна

Брэскай вобласці, гарача падтрымліваем Вас, паважаны Станіслаў Станіслававіч Шушкewіч, і Вашу пазіцыю ў адносінах да вырашэння пытання аб калектыўнай бяспецы, заважаем Вас, што зробім усё магчымае, каб прапанаваны Вамі рэфэрэндум у рэспубліцы быў праведзены і каб вынікі яго былі станоўчымі. Да гэтага мы заклікаем усе настаўніцтва, усе інтэлігенцыю Беларусі, каму неабыхавы лёс беларускіх дзяцей — нашай будучыні, — падтрымаць нас. Успомніце свае апітатарскія абавязкі, распускае кожнай бабці сэнс пастановы, прынятай Вярхоўным Саветам.

Мы верым у тое, што розум пераможа. І вынікі рэфэрэндуму адвядуць рэспубліку ад кашмару ваіны.

ШКЛЯННІК,
ШЫБУН,
ЖУК,
КУДЗІНА
(усяго 28 подпісаў).

Ляхавіцкі раён.

Радкі з пісьмаў

Шаноўнае спадарства!

Пішу з нагоды ляманту аб калектыўнай бяспецы.

Прапаную: міратворчыя сілы фарміраваць з дзяцей, зячэй, унукаў, праўнукаў, наогул з родных і блізкіх тых дэпутатаў, якіх прагаласавалі "за", а таксама з родных і блізкіх сп. Кебіча, міністраў, старшын Саветаў, дырэктараў ВПК.

І прапаную гэты запісаць другім пунктам у пастанову аб калектыўнай бяспецы, каб усё гэта мела падставу закона.

г.Мінск.

А.ХЛАНЬ.

Я так лічу!

Каб ведаць думку народа, трэба яго спытаць

Паважаныя рэдакцыя!

Пішу вам, прачытаўшы ў вашай газеце адказ В.Кебіча 3. Пазыцыю — "Не трэба галаслоўных абнавічанняў".

Мяне вельмі здзіўляе, што спадар Кебіч піша, што па праблеме калектыўнай бяспецы яго пазіцыя "падтрымліваецца абсалютнай большасцю беларускага народа".

У мяне пытанне: на якой падставе спадар Кебіч мае права так казаць? Мне здаецца, каб ведаць думку народа, трэба было б яго спытаць, напрыклад, правесці рэфэрэндум. Я ведаю другую "большасць народа". Тая людзі, якія жывуць і працуюць побач са мной, якраз супраць усялякіх ваенных саюзаў!

Мне асабіста робіцца страшна ад такіх дзеянняў нашых палітыкаў. І я маю Бога, каб ён выратаваў пакупную Беларусь і даў розум тым, хто мае ўладу.

Пішу вам таму, што хачу, каб хоць дзе быў пачуты і мой голас — я супраць уступлення Беларусі ў любы ваенны саюз!

Неля Мікалаеўна АСПОВІЧ,
інжынер
праектнага інстытута,
39 гадоў,
маю дзетка.

г. Мінск.

Пісьмо с коментарыем

Бупахов или Позняк?

За кога, а точнее, за чью идею, отдавать голос на будущий референдум, если, конечно, он состоится? Большие политики не пришли к согласию, а как же быть нам, простым смертным, далеким от глубокого анализа государственного устройства общества? Последние баталии в парламенте Республики Беларусь оставили нас избирателей, в растерянности и раздумье. Парламентские выборы все "за" и "против", которые видны простым глазом, я пришел к выводу — придется голосовать за присоединение Беларуси к договору о коллективной безопасности. И вот почему.

Мы, живущие на Земле, искусственно отгородившись забором друг от друга, очень много теряем во всех сферах человеческой деятельности от непомерных на то расходов. Мне очень импонируют речи депутата Позняка по данному вопросу. Но реалисты, которые, приходится не терять голову, здравый смысл. Окончательно порвав с Россией, как агитировать уважаемого Зенон Позняк, оказавшись на нашем малообитаемом белорусском острове, как нам жить дальше? Должны же мы кое-чему научиться на

ошибках Литвы. Остаться без энергоресурсов — это значит обречь свой народ на холодное и голодное самовымирание. Никакие буржуазия в городских квартирах нас не спасут. А что такое случится, если полезем в пазуху, можно не сомневаться. Возгласы депутатов от оппозиции о том, что Россия обязана нам поставлять нефть и многое другое, ни к чему не обязывает. ООН нам не поможет. ООН далеко — Россия рядом. А потом, старый друг лучше новых двух. Народную мудрость не надо забывать.

Уверен, найдется на Украине очередной Богдан Хмельницкий и она с поклоном пойдет к России. Пока белорусские Вискули ни одному народу ничего хорошего не дали. Горбачева можно было острашнить от власти и с меньшими потерями. Заключение договора не надо бояться, дескать, Россия проглотит нас с потрохами, закабалит на века вечные своей милитаризацией. Конечно, это глупо так думать. Россия за 7 лет перемены очень изменилась, изменился весь мир. Ей и всему человечеству нужно вооружение, а разоружение. Процесс в этом направлении пошел. Не видеть его могут

только глухие и слепые. В конце концов напруга в войну на Кавказе и в других точках земного шара. Быть независимым и свободным, но большим и голодным — не великое счастье для любого народа. Нелегко сознавать тот факт, что твои родственники и друзья по воле недалеких политиков вдруг оказались за только что возведенным кордоном. Такой рай мне лично

ОТ РЕДАКЦИИ.

Уважаю точку зрения И.Я.Лесина, нельзя не заметить, что многие его мысли носят абсолютно надуменный характер. "Народная газета" не однажды представляла слово З.С.Позняку. Но, давайте прямо скажем, не в одной публикации он не признавал "окончательного разрыва с Россией". Он, как известно, — за равноправные отношения как со всеми соседними государствами, так и более отдаленными. Главный смысл концепции З.С.Позняка совсем в другом — Беларусь должна быть независимым государством, со своей нейтральной политикой, со своей культурой, со своим укладом жизни. И не о каком "малообитаемом белорусском острове" речь не идет, ни о каком "обречении народа на холодное и голодное самовымирание" и думать нельзя. Кстати, никогда оппозиция не заявляла о том, что "Россия обязана нам поставлять нефть". В современном мире, как говорят, за кра-

отвратителем и должен быть непременным для каждого свободного индивидуума. Мне претит любой национализм. Любость к человеку, понимание его, оказание ему помощи, т.е. выполнение или соблюдение 10 заповедей Евангелия — вот тот идол, к которому мы должны стремиться и на который мы должны молиться, а не язык, на котором разговаривает человек

Иван Яковлевич ЛЕСИН,

г.Минск.

и который бензоевцы считают первоосновой бытия.

Уважаемый Зенон Позняк! Уважаю Вас за то, что Вы разубили белорусов, не дайте спать ни Верховному Совету, ни правительству. Вы — белорусский колокол. Но, как видите, в данном вопросе не поддерживаю Вашу точку зрения.

Иван Яковлевич ЛЕСИН,

г.Минск.

БАНЬКОВСКАЯ,
ГОЛЬШЕВСКАЯ,
ЛОСОВ

(всего 58 подписей).

г. Гомель.

Радкі з пісьмаў

Станіслаў Станіслававіч! Інтэлігенцыя, умеючая думаць не толькі жывотам, но і галавой, — с Вами!

Юрый КЛИЦОВ,

г.Гомель.

Ивацевичский район.

Мнение депутата

Кому нужен военный союз...

В октябре 1990 года ЦК КПБ и правительство БССР предложили "Основные положения перехода Белорусской ССР к рыночной экономике". Предусматривалось три этапа перехода к рынку и концу третьего этапа был намечен к IV кварталу 1992 года. Одним из важнейших законов при переходе к рынку должен был стать закон о земле, который обсуждался на II сессии ВС БССР в 1990 году. Цель закона — демомонетизация сельского хозяйства, предоставление сельским труженикам возможности стать хозяевами своего труда и насытить рынок сельскохозяйственной, а в конечном счете снизить потребительские цены. Надо отметить, что кроме правительства проекта этого закона был предложен и проект оппозиции. За правительственный проект проголосовало 183 депутата, а за проект оппозиции — всего 76. Таким образом, Верховный Совет БССР дал зеленый свет деятельности правительства и отбросил в сторону реформы, предложенные оппозицией. Ни один представитель оппозиции не был включен в состав правительства. Газеты опубликовали доклад председателя СМ БССР Кебича, который заканчивался словами: "Урад глыбока перакананы, што пераход да рынку можна ажыццявіць толькі пры стабільнай грамадска-палітычнай абстаноўцы ў рэспубліцы". Надо отбросить доверие белорусам и их "парламенту" — на сегодня нет более спокойной республики, чем Беларусь. Даже возвращение КПБ—КПС белорусы встретили равнодушно, без каких-либо эмоций. Также спокойно относятся народ и к заявлениям оппозиции, публикуемым в газетах. Очевидно, что общественная стабильность, о которой так мечтал товарищ Кебич, осуществляется полностью, но осуществляется ли переход к рынку? Ведь конечной целью перехода к рынку было объявлено: повышение хозяйственной активности, уровня использования трудовых, материальных и финансовых ресурсов и достижение сбалансированности народного хозяйства. Эти задачи не выполнены. Кроме того, резко возросла преступность, и народ доведен до отчаяния по-

ложения. При таких результатах цивилизованное правительство уходит в отставку, уступая место другим людям с новой программой. Правительство Кебича, получившее благословение ЦК КПБ, декларируя переход к рынку, на деле, мне кажется, имеет совсем другие цели. Главная из них — восстановление полновластия КПБ и КПСС. Интересы народа Беларусь коммунисты всегда приносили в жертву близнецам: так было в 1918 году, когда Беларусь стала разменной монетой в торге между германским империализмом и московским империализмом. Вершиной большевистского макланизма и предательства интересов народов мира стал пакт 1939 года, заключенный с фашистами. Этот пакт дал надежду большевикам на сотрудничество с фашизмом по уничтожению мировой демократии, а за это они развалили руки фашизму в фактически санкционированной начальной кровопролитной и разрушительной войны. Западные земли Украины и Белоруссии, а также территория Прибалтики были первыми кусками, которые большевики получили в награду от фашистов. Тем самым большевизм обменял свое истинное лицо, показав, что заботы о нуждах народов есть ложь и лицемерие. И сегодняшние "заботы" о народе лицемеров от большевизма в парламенте и правительстве Республики Беларусь грозит народу новыми бедствиями и лишениями. Вместо укрепления суверенитета Беларуси, денежно-финансового регулирования экономики и социальной защиты населения правительство Кебича всем нутром упирается в Москву, где снова запало коммунизмом. За спиной народа это правительство и Верховный Совет Республики Беларусь готовят пакт противоту на тему народа хомут военного договора якобы для защиты республики от внешних врагов. На самом деле вожжи к этому хомуту будут протянуты опять же из Москвы. Всякому, кто хоть когда-либо был в руки учебник истории, хорошо известно, что Москва никогда не защищала Беларусь и ее народ, как, впрочем, и другие народы окраин России. Эти народы

служили в мирное время историками дани и поборов, а в военное время — буферной зоной, где происходили самые жестокие и опустошительные сражения. Карл XII в 1709 году шел к Полтаве через Беларусь, в 1812 году Наполеон шел через Беларусь на Смоленск и Москву. То же было и в 1914 и 1941 годах. Беларусь доставалась лишь разрушенные жилища, смерть близких, послевоенная разруха и голод. Очевидно, что политика, которую действительно воплотит судьба народа Беларусь, должен последовательно отстаивать суверенитет Республики Беларусь и подлинный нейтралитет государства. Такая политика наиболее соответствует геополитическому положению Беларуси и интересам ее народа. Большевистское же правительство Республики Беларусь делает вид, что не понимает этого. Димовой завесой опять же служит тяжелое экономическое положение республики. Нас пытаются убедить, что тесное сближение со "старшим братом" нам нужно для поднятия экономики. Надо понимать так, что "старший брат" даст подкачку в виде топлива, металла и т.д. Хотя всякому, даже начинающему политику, давно известно, что время подкачек отсюда бы то ни было кончилось и пора переходить к трезовой, рациональной политике и экономике. Причем по опыту Японии, Тайваня, Сингапура видно, что прогресс наблюдается в тех странах, где главными ценностями считаются не сырье и ресурсы, а деловые и нравственные качества людей и создаются все условия для их проявления, развития и использования. А это невозможно без соблюдения прав человека, без свободы печати и других средств информации, без соответствующей Конституции и избирательного закона. Ничего этого у нас нет и не будет, пока у власти большевики и их помощники.

Анатолий ЖЕРДЯКОВ,

народный депутат

г. Гомель.

... А мы поддерживаем позицию правительства и Верховного Совета Республики Беларусь

4 июня 1993 г. в "Народной газете" опубликована статья "Мы, ветераны Великой Отечественной войны, поддерживаем Шувкевича", выступившего против подписания договора о коллективной безопасности.

Разумеется, 14 ветеранов, подписавших указанное письмо, вольны в оценке и подходе к столь важной и сложной политической проблеме. Но их взгляды по затронутому вопросу, нам кажется, не отражают мнения ветеранской общественности г.Минска. На проводимых собраниях, на встречах с народными депутатами Респуб-

лики Беларусь М.Д.Жуковский, Л.П.Привалов, А.Н.Новиковым, В.И.Синичиным участники войны, партизанского движения и подполья единодушно высказались за поддержку договора о коллективной безопасности стран СНГ.

Жизненный опыт, извлеченный из итогов и уроков Великой Отечественной войны с гитлеровской Германией и послевоенного периода, настоятельно требуют от нас укрепления не только дружественных связей между народами бывшего Советского Союза как в экономике, так и в политике, но и ук-

репления коллективной безопасности. Именно за это высказалось более 80 процентов белорусского народа на проведенном референдуме в марте 1991 года.

Естественно и то, что коллективная безопасность на современном этапе будет способствовать активному взаимодействию и прогрессу в развитии экономики и обеспечении мира Республики Беларусь.

А.А.АНТОНОВ,
Герой Советского Союза,
А.И.БАРДАНОВ,
Герой Советского Союза.

У нас азгін спагарожнік — Расія!

Вельмі многа цярпеў пішучы, гавораць пра самастойнасць, незалежнасць Беларусі. Хто супраць? Гэта вельмі прайшла і добра. Кажуць: падпісвае калектыўны дагавор — страціць усё. Але ўсё, мне здаецца, не зусім так. Каб узаўважыць у гэтым, пастараемся падумаць і адказаць на наступныя пытанні:

— А ці выжывем мы "самастойна", ізалявана?

— А ці абаронімы мы самі, калі з'явіцца новая навада, якіх будзе шмат і цярпець ёсць пагрозы?

— А ці зможам мы выжыць і пастахова развіваць навуку, тэхніку, прагрэс без эканамічнай дапамогі?

Вядома, што ўсе гэтыя пытанні і многія іншыя нельга вырашаць ізалявана, "самастойна". Восем чаму тым, што сёння адназначна крычыць "За незалежнасць!", або падманваюць беларусаў, стараючыся іх павесці па ішмаму шляху, або добрасумленна памыляюцца.

Заглянем у гісторыю. Каля 200 гадоў мы ўз'ядзаны з Расіяй. Прышлося перажыць многія цяжкія войны разам з ёй, былі цяжкія палітычныя канфлікты, асабліва з нацыя-

налістамі Беларусі. Гэта так. Куды паганей жылося беларусам у часы панавання польскіх магнатаў. Гэта быў крываваы шлях, акалічванне.

А ў гады савецкай улады была і сталіншчына, і цудоўны перамогі. Толькі сляпы або надбодры чалавек іх не заўважыў. Беларусь за сацызм час ліквідавала неписьменнасць, пабудавала прамысловасць, роўную Расіі, стварыла буйную калгасную сельскую гаспадарку, пабудавала новыя вёскі з тэлевізарамі, рознай тэхнікай, многія добрыя дарогі. Мы не жылі ў голадзе і халодзе, марылі пра аўтамабілі, а многія іх набылі, мелі аспіратныя навучанне, медыцыну, уладкі культуры ўсёго народа, забеспечылі ў старасці і г.д. Каб парэкаваць жыццё, спытайце ў любой вёсцы Брэскай і Гродзенскай вобласці, якія жылі да 1939 года, якія ў іх хаты былі, якія яны апраналіся, якую тэхніку мелі, аб чым марылі. Зразумела, мы яшчэ не дасягнулі таго, чаго хачелі, чаго заслужылі. Прычым тут многа: і тое, што з калгасаў часта забіралі прадукты па заанізаваным цэнах, і арганізаваныя працы жадала лепшага, і адносіны да іх не ва-

фік былі сумленнымі. Але галоўнае ў тым, што ні аднаго дня не было, каб не пагражала жыццю новай вайной. Вынаваты, талі, падрыхтаваў і выканаў генацыд беларускага народа, хто пакінуў крываваую памяць тысяч Хатыней. Гэтых бандытаў выкарылі тым, хто сёння, пераварыўшы нас у страйку, латварылі "дапамагае" нам, хто трымаў нас у пастаяннай пагрозе новай вайны, вымушчаючы аддаваць апошняе на абарону. А цяпер спытаем, а нават і папярэдзім, а найлепш — па свайму, беларускаму.

Калі разабрацца, дык кожны разумеае, што гарабчуская "перабудова", развал СССР, эканамічны, палітычны, культурны прынеслі нам шкоды больш, чым Сталін. Цяпер старажыцца развалілі калгасы, не стварыўшы фермераў, прамысловасці, пасяцця рэлігійнае супрацістанне — усякі прынізіў годнасць беларуса.

Для чаго гэта ўсё робіцца? Каб давесці беларуса да бездапаможнасці, да рабскага становішча душы, а ў выніку зрабіць яго краіну прыдаткам, калоніяй, да будучы гаспадарыць "панам", "спадарам", "тоспада".

Праўда, ёсць у нас малая

частка добрасумленных беларусаў, якія марыць сваю зямлю, сваю ферму, свой мажгін і г.д. Трэба іх жадаанне задаволіць, але не мафіёзным шляхам, не фальшывымі капіталамі, не на аснове падману і эксплуатацыі беларуса, а на законнай аснове і пад строгім кантролем дзяржавы. Нельга дапускаць і куплю-продаж зямлі, заводаў, фабрык. Акцыянернасць — так. Не па польскаму шляху треба ісці, а па ітайскаму, а найлепш — па свайму, беларускаму.

Дык з кім жа нам пайсці? Наша гісторыя, культура, мова, эканоміка, узаемаўзаўважэнне, гандлёвыя адносіны, славянскае паходжанне, сусветная барацьба паказваюць,

Р.С.: Калі ў рэдакцыі прачыталі гэты ліст, адразу падумаў: ці ёсць у Беларусі хача б азгін чалавек, які выступаў бы за ізаляванасць рэспублікі? Упэўнены, няма. Дык пра што Вы гаворыце, Аляксандр Іванавіч? Ці не благае Вы нармальны суверэнітэт рэспублікі з адгароджанасцю яе ад сусветнай цывілізацыі?

Аўтар заглядае ў 200-гадовую гісторыю Беларусі. Але ж карані беларусаў звязаны не толькі з гэтым гістарычным адрэзкам. Наша Бацькаўшчына развівалася і да прымусявага ўз'ядзання з Расіяй. І нам треба ўзнаўляць слаўныя старонкі гісторыі роднага краю.

Можна паспрачацца і з іншымі меркаваннямі аўтара. Але рэдакцыя іх змяшчае, паважваючы думку кожнага.

што у нас адзін спагарожнік — Расія.

І ніякіх абмежаванняў. За поўны палітычны, эканамічны, ваенны, ізаляцыйны саюз пры расквіце нацыянальнай культуры і быту. "Самастойна" і ізаляваныя не можа быць ні адна краіна свету, ні малая, ні вялікая. Яна павінна ўваходзіць у некую групу. Наш выбар — Расія, пры надзячы добрых адносін з краінамі бліжняга і далёкага замежжа, з усімі краінамі свету на аснове раўнапраўя і добраахвотнасці не толькі на паперы, але і ў сапраўднасці.

Аляксандр Іванавіч КАМЯК,
удзельнік Вялікай Айчыннай вайны,
ветэран працы, інвалід.

Пасля падзеі

То была не проста "зорная" тусоўка...

Падтрымаць, выратаваць кінамастацтва ў новых незалежных дзяржавах — вось чым перш за ўсё заклапочаны арганізатары сочынскага кінафестывалю

Аляксандр КЛАСКОЎСКІ,
спецыяльны карэспандэнт
"Народнай газеты"

... Да болі знаёмыя штыры сённяшняга побыту: ён звычайны інжынер, які мусіць начама падрабляць грузчыкам; ягоны бацька, што "забавяваў" і іграе на гармоніку ў падземным пераходзе; жонка, што зрываецца на істэрыку, з нянавісцю аглядаючы цесную, убогую кватэру, — няўжо так і не выб'ежыцца ў людзі? А дачка, ужо амаль што дарослая, усё разумее, толькі ціха плача ў падушку...

І — невярагодны, фантастычны шанс: яму адрываецца дарога ў зааказіную казку, у Амерыку. Але для гэтага трэба звязаць свой лёс з іншай жанчынай, якая даўно і шчыра яго кахае.

Урэшце, пераказваць кінасюжэт — справа няўдачная. Пра галоўнае вяс, мусіць, ужо здагадаліся.

Так, ён застаецца. Мы прывыкліліся апошнім часам толькі праклінаць гэты вар'яцкі час на гэтай нішчэнай, шмагалакнай зямлі.

А тут з нейкім пранізліва-светлым болям адчуваеш: ёсць, ёсць і ў нашым жыцці тое, ад чаго не адрачыся, не пераступіць праз сябе. Калі на гэтай зямлі застаюцца людзі, якіх ты, насперак усяму, не разлучыўся любіць.

Фільм Дамітрыя Астравана "Ты ў мяне адна" атрымаў спецыяльны прыз прэзідэнтскага савета сочынскага кінафестывалю, а добра вядомы ўсім Аляксандр Збруеў, які стварыў вобраз галоўнага героя, удасгоены ўзнагароды за лепшую мужчынскую ролю.

Увогуле ж прыз было багата, і адзначаныя ім работы надзвычай розныя па тэматыцы, жанру, стылістыцы. Аб'ядноўвае іх адно — гэта сапраўднае мастацтва, якое ва ўсе часы дапамагае чалавеку ўзвысіцца над паўсядзённым тлумам, перажывіць светлыя, ачышчальныя пацукі.

10 000 долараў — па заходніх мерках, бадай, сціплавата, але ўладальнікі гран-пры Адрыатага расійскага фестывалю, трэба меркаваць, былі задаволены. У асноўным конкурсе гэту найвышэйшую ўзнагароду атрымаў фільм Анжор, якіх анжор? Пятра Тадароўскага, у конкурсе аўтарскага кіно — стужка Алег Кавалава "Востраў мёртвых". Прыз за лепшую жаночую ролю прысуджаны Таціяне Васільевай ("Убачыць Парыж і памерці"). Акрамя таго, карціны пераможцаў гарантуюць льготны ўмовы дракту.

Такія, калі ўсім коратка, афіцыйныя вынікі.

А яшчэ — атрымалася аракае, шчырае, вясёлае свята. То была традыцыйная, кажучы на маладзёжным сленгу, тусоўка "зорак", дзе кожны іграў ролю самага сябе. Іншым разам, дарэчы, гэта выйшла даволі нявыкліка ў параўнанні з экранным іміджам.

Адзвіжы Д'Артаньян — Міхал Барскі, пакартаўшы рукой халат, без усялякай бравады прызнаў, што ў такую халодную ваду лезі не рызніцца. Затое наш ямляк — рэжысёр Міхал Пашук — прадэманстраваў сапраўды "маржоскую" загартоўку. Алег Янкоўскі лічыў за лепшае рабы ўражанне на беразе, лаяў і грабавіца пасмоктаўца цыгарету ў шалюну. Чамусьці бокм, на чапайскі манер, плаваў у басейне стар-

шыня журы асноўнага конкурсу Ягор Якаўлеў. Міхалей Яромка-малодшы заграў на пляжы хоць і з аголеным торсам, але ў нязменных светлых штанах. Затое Міхал Жваніцкі ад душы патаніваў у адных плашках на рэстараным сталі. Гэта не таму, што ў яго дрэннае выхаванне, — растлумачыў потым журналістам Янкоўскі. — Проста яму было добра...

Мяркуючы па ўсім, добра было ў Сочы і Аляксандру Абдулаву, які адсвяткаваў тут сваё 40-годдзе. Ён нават не паяны, як меркавалася, на чарговым спектаклі ў Маскву, што арганізатары фестывалю растлумачылі так: "Відзіць, ягоны дзень нараджэння трохі зацягнуты".

Што ж, і клімат, і публіка, і сама атмасфера фестывалю не спрыялі таму, каб быць, як гаворыцца, зашліпеным на ўсе тугі і ў перагонным, і ў прамым сэнсе. Сабраўся народ, які ўмеў і любіць адпачыць нетрыяльна, з выдумкай. Жадаючы маглі ўсё за пяць тысяч "драўляных" палётак на паветраным шары, наведваць "эратычны з'езд" у басейне ці паспабніваць у заплыве, дзе абавязкова ўмовы было выпіваць на прамяжках вышні кубка піва і вяртанне тары судзейскай калегіі.

Піва было ўвогуле багата. Хтосьці мог без думшэйных пакінуць даволі сабе на пляжы кудаль-другі намяшкігата за 3600, больш сціпла публіка (у ліку жой, скажу шчыра, быў і наш кардэстэнт) не лаявалася працьці 20 крокаў.

каб прыдбаць у бары "Марскім" паўлігра мясцовага янтарскага піва — можна, і з пэўнай дабаўкай мясцовай жавады, але затое за 56 "рэ". Паўна свабоды выбару!

Дарэчы, піва "Старожаннае", прэзентацыя якога надзіла ў адзін з фестывальных дзён беларускай каманда, прыйшоў даспадобы ўсім. Асабліва імпавала тое, што частавалі іх бясплатна. Беларусы — яны ж такіх...

Але ўсё ж надзея арганізатараў — на тых, у кого ёсць не толькі грошы, але і шчырае жаданне дапамагчы ў наш краіны час апаляць сапраўдны культуры. Як ужо адзначалася, ёмка падставіла плячэ фестывалю, стаўшы яго генеральным прадсерам, беларускай фірма "ВІТ". Таму і называецца гэты фестываль Адкрытым расійскім, што мае на мэце аб'яднаць намаганні зацікаўленых людзей дзеля звышавання кінематографа на ўсім абсягу буйой савецкай звышдзяржавы. Бо і ў расійскага, і ў узбекскага, і ў беларускага кіно сёння сутунныя праблемы. Дарэчы, праблема — не тое слова: мастацтва кіно ў нашым жаліва хворым, каласцупным грамадстве — на самай мяжы выжывання.

І тым, хто працягвае, насперак усяму, рабіць у гэтых невястаных цыжках умовах сапраўднае кіно, безумоўна, заслужылі тое феерычнае...

Аляксандр АБДУЛАЎ — як заўсёды, у цэнтры... Андрэй МАКАРЭВІЧ "Машина часу" не дае старцы! Міхал ГЛУЗСКІ: "Я заўжды паслухмяна выконваю ўсю праграму" — фільм гледжу, на прэс-канферэнцыі хаджу... Уладзіслаў ЛІСЦЬБЕЙ і ў прамым, і ў перагонным сэнсе быў на сцягу вышэй за іншых: у футбольным матчы паміж зоркамі астрады і кіно.

Фота Віктара КЛІШКІНА.

Сочы — Мінск.

Праграма тэлеперадач

Аўторак, 15 чэрвеня

Беларускае тэлебачанне

8.00. Раніца распушліва.

9.10. Пад купалам Сусвету.

9.25. Фільм-канцэрт.

8.55. Тэлебачанне — школе.

Выпускныя экзамены па матэматыцы за курс сярэдніх школ.

9.00. Нашы госці — коласавы.

9.55. Іспытні — краіна вясчэрняй зоркі. Відэафільм 1-ч.

11.10. "Валіяціна". Творчы партрэт актрысы тэатра лялек Беларусі В.Праздзевай.

11.40. "Піліпко". Мультифільм.

11.50. Маст. фільм "Крышчакі сонечнага святла" з тэлесерыяла Фрэдэрыка Фарсайта.

13.30. Навіны.

16.05. "Капітан". Кароткаметражны фільм.

17.00. "Сізіф-топ-10".

18.00. "З паловай дзённякі арнітолага Андрэя". Дак. фільм.

18.20. Тэлевізійная дошка аб'яў.

18.30. Навіны Бі-бі-сі.

19.00. Абласныя навіны (Віцебск).

19.10. Далёкае — блізкае. Перадача 1-й "Чара".

19.45. Геракл. Клуб аматараў культуры.

20.05. Творчасць Я.Ражкова.

20.40. Калыханка.

21.00. Панарама.

21.30. Рэклама.

21.35. Палада ОМС" прадстаўляе: "Матч".

22.30. Ніка.

22.45. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам Сусвету.

Канал "Астаскіна"

5.30. Раніца.

7.45. Фільм гарантэе.

8.00. Навіны.

8.20. Домасолька.

8.40. Проста Марыя". Маст. фільм.

9.25. Што? Дзе? Калі?

10.25. "Азбука кахання". Маст. фільм. 1-я і 2-я серыі.

11.20. "Дрэсіроўшчыні". Маст. фільм. 1-я і 2-я серыі.

12.15. "Маленькія трагедыі". Маст. фільм. 1-я і 2-я серыі.

13.45. "Даніла і Ныкіла". Маст. фільм.

14.00. Навіны (з сурдуперакладам).

14.25. Дзеявы вяснік.

14.40. Канверсіі і рынак.

15.10. Благоты.

15.15. "Пчала". Маст. фільм.

20.05. Творчасць Я.Ражкова.

16.05. Стартінайдзёр.

16.50. Тэхнадом.

17.00. Навіны.

17.25. "Час душы".

17.50. Навіны.

17.55. "Прыжэжун Джэк". Дак. фільм.

18.40. Наступрач Маскоўскаму кінафестывалю.

18.55. Тэма.

19.40. Добрая ночы, малышы!

20.00. Навіны.

20.40. "Азбука кахання". Маст. фільм. 2-я серыя.

21.10. У гасцях у В.Гафта.

21.40. "Дом Вівальды". Праграма ў Мадрыда.

24.00. Прэ-экспрэс.

01.00. "Чалавек Пацыхі".

Канал "Расія"

15.30. Там-там навіны.

15.45. "Зулёная школа".

16.15. "Еўропа-Азія".

17.00. Міжсезонне.

17.30. Панова-таварышы.

17.45. Парламентскае гадзіна.

18.45. Свята жойны дзень.

19.00. Весткі.

19.25. "Санта-Барбара". Маст. фільм.

20.15. Балет Санкт-Пецярбурга. Міхалей Барышчак.

20.40. На палітычным Алімпіе.

22.00. Весткі.

22.20. Аўтагымнэст.

22.25. Зоркі гавораць.

22.30. Спартыўная карусель.

22.50. Ціхі дом "Кан-93".

0.05. Група "Неонавы хлопчы".

Паказвае Санкт-Пецярбург

10.50. "Утрапленне Айседора".

11.25. "Вялікі князь". Дак. фільм.

11.50. "Тры лімонны для каханых". Маст. фільм.

12.55. "Прыжэжун Джэк". Дак. фільм.

13.15. Зэбра.

14.15. "Квартэт ква-ква".

14.30. Факт.

14.40. Дзіт тых, хто наступае ў ВІУ. Лекцыя па літаратуры.

15.35. "Коршкі". 2-я серыя.

16.45. Панарама навін (Бі-бі-сі).

17.05. "10 мінут надзеі".

17.15. Арменія пасля змы.

18.00. Вялікі фестываль.

18.15. Пецярбург — прыжэжосць лезарыяла.

18.30. Пакань Л.М.Гумілёва.

19.20. Факт.

19.45. Спорт, спорт, спорт.

20.00. Дак. фільм.

20.35. 600 секунд.

20.50. Ваш стыль.

21.00. "Мая другая мама".

21.10. Прызёрскі палтэрэйт.

21.20. Вяд-клуб.

22.45. Факт.

23.00. "Мы з джаза". Маст. фільм.

Надвор'е

Сёння днём на распушці чакаеся воблачанае з пранясеннямі надвор'я. Месцамі пройдуць кароткачасовы дажджы. Тэмпература паветра ў Віцебску — 15—17, Мадрыда — 16—18, Гродне, Мінску — 17—19, Брэсце, Гомелі — 19—21 градус цёпла.

У наступныя дзве суткі па паўночнай палове пройдуць кароткачасовы дажджы. Тэмпература паветра ноччу — 5—10, днём — 17—22. 17-га чэрвеня па поўдні — да 25 градусаў цёпла.

Астранамічны календар — 15.06.

Узход і заход сонца ў Мінску — 4:37, 21:42; Віцебску — 4:18, 21:41; Мадрыда — 4:26, 21:31; Гомелі — 4:32, 21:20; Гродне — 4:53, 21:56; Брэсце — 5:04, 21:47.

Даўжыня дня ў Мінску — 17.05.

Грамдзкія думкі і аналізы пошты — 29-68-03; культуры і нацыянальнага адраджэння — 29-61-56; маралі і права — 29-69-87, 29-61-76; сацыяльна-абоны асобы — 29-69-87; іспартыўных падзей, фізкультуры і спорту — 20-83-97; палітычных каментаў — 29-65-01.

Тэлефоны карэспандэнтскіх пунктаў: у Брэсце — 42-49-35; у Віцебску — 5-12-12; у Гомелі — 35-81-05; у Гродне — 45-35-61; у Мадрыда — 26-35-38; у Маскве — 365-16-44; у Берліне — (04930) 229-50-14.

Адрас рэдакцыі: 220010, Мінск, Дом урада.

Да ведама тэлегледачоў Мінска і Мінскай вобласці
З 14 па 18 чэрвеня праводзіцца рамоні тэлевізійнага і радыёвешчальнага абстаўлянкі перадавача цэнтры ў Калодзішчах. У гэты дні перадачы Беларускага тэлебачання, каналы "Астаскіна", Расійскай праграмы і Санкт-Пецярбургскага тэлебачання ў зоне дзеяння рэтра-сістэма будуць пачынацца пасля 15 гадзін.

З 16 чэрвеня ў 8.55 заданні выпускных экзаменаў па матэматыцы (Беларускае тэлебачанне) будуць транспаравацца на ўсю распушці.

Гурзуф, июнь:

Раздум'я об истории чеповечества

Вчера в Крыму, на базе Центрального военного санатория в Гурзуфе, открылась пятнадцатая конференция работников средств массовой информации, организованная Международным советом по лидерству.

Международный совет по лидерству ставит своей задачей организовать участников конференции с мировоззрением и деятельностью Движения Объединения, основанного Преподобным Сан Мен Мун.

Движение объединяет разнообразные и многочисленные ассоциации — профессиональные, религиозные, студенческие и другие. Одной из

них является Всемирная ассоциация средств массовой информации.

В программе конференции — лекции, дискуссии, культурно-оздоровительные мероприятия. С интересом ожидаются, например, лекция "Параллели в истории человечества".

Завершение человеческой истории в Второе Пришествие".

На конференции в Гурзуфе приглашены шесть журналистов из Беларуси, в том числе — представитель "Народной газеты".

Андрей ЮДЧИЦ, специальный корреспондент "Народной газеты".

Тэатры

15—16 чэрвеня

Пачатак у 19.00

Тэатр оперы і балета

15, 16 чэрвеня — прэм'ера "Тры мроі" (балет у 3 актах).

Гастролі "Санкт-Пецярбургскага маленькага балета".

Тэатр імя Я.Купалы

16 чэрвеня — "Звоны — малітва".

Белдзяржфілармонія

(канцэртная зала)

16 чэрвеня — вэчар арганнай музыкі. А.Фісейскі. Творы І.С.Баха.

BOSCH —

электронневоінструмент.

Металло- і
деревообрабатывающее
оборудование.

СВЕРЛА, МЕТЧИКИ, ПЛАШКИ, РЕЗЦЫ.

Тел. в Минске (0172) 21-81-07, факс 21-57-25,

телефакс 252073 СВЕРЛО.

НАРОДНАЯ
ГАЗЕТА

Рекламное бюро —

29-34-05, 27-33-96;

факс — (0172) 27-37-63.

Аўтары надрукаваных матэрыялаў несуну адказнасць за падбор даных, асаблівых імёнаў, географічных назваў і іншай інфармацыі, а таксама за тое, калі ў матэрыялах змяшчаюцца даныя, якія не падлягаюць адкрытай публікацыі.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы ў парадку абмеркавання, не павольнаму пункту існавання артыкула. Лісты чытачоў друкуюцца на мова аргумента. Рукапісы не рэзюмуюцца і не вяртаюцца.

Рэдакцыя "Народнай газеты" прымае заказы на зааказанне асобных рэклам.

Рэдакцыйныя тэлефоны: грамадская прыёмная — 29-60-86; прыёмная галоўнага рэдактара — 29-60-08; намыскай галоўнага рэдактара — 29-60-04, 29-64-21, 27-22-16; журналісцкае бюро — 29-69-68; карэктары — 29-62-12, 27-22-16; тэлеграфны пункт — 29-64-04; мастак — 20-62-43; бухгалтэрыя — 29-60-21, 29-67-23; банко-бюро — 29-65-31.

Аб'яўленыя па паштовай дзейнасці: нацыянальнае распушці, грамадска-палітычных арганізацый і рухаў — 29-66-04; урад распушці — 29-68-12; мясцовыя Саветы — 29-61-36; дзяржаўных органаў — 29-64-78; аграрныя палітыкі — 29-60-42; экалагі, лідэраў вынікаў чарнобыльскай трагедыі і НТЭ — 20-41-82; сацыяльна-пэракарэктарскія эканамікі — 20-52-65; спецыяльнай перадачы сферы абслугоўвання — 29-69-68; спецыяльнай вышэйшай

грамдзкіх думкі і аналізы пошты — 29-68-03; культуры і нацыянальнага адраджэння — 29-61-56; маралі і права — 29